

Az én harca Énnel

KÖNYVKRITIKA - LXIV. évfolyam, 32. szám, 2020. augusztus 7.

Háy János: Ne haragudj, véletlen volt. Európa Könyvkiadó, Budapest, 2020, 228 oldal, 3499 Ft

A feljegyzések 2020. március 17-én kezdődnek, és amikor Háyt követve besétálunk a szövegbe, eleinte sejtelmünk sincsen róla, hogy vajon hová is vetődünk el. Visz a szöveg magával, mi megyünk előre naivan, sétálunk, kezdetben kedélyesen csevegünk, és ártalmatlannak tűnő információmorzsákat szedegetünk föl egy Háy János nevű magyar író társaságában, aki ide megy, oda megy, ezt főz, azt főz, ebédet visz ennek-annak, aztán leül írni, írás közben meg az íráson gondolkodik - aztán a szöveg útjának felén egy nagy, sötétlő erdőbe jutunk; szörnyű elbeszélni mi van ottan, s milyen e sűrű, kusza vadon! Pedig el kell beszélni, és nekünk végig kell olvasni, mert ez a „karanténnapló” a dantei sűrű, kusza, vad pokolba visz, a lélek sötét, rejtett tájaira, a kimondhatatlan fájdalmak tartományába. Mert akármilyen könnyedén is indul Háy Jánossal a séta, ahová végül mindannyian eljutunk, az a fekete Halál úr győzhetetlen vára lesz, amelynek tömlöcéből nincsen visszatérés.